

ZASTĘPCA GŁÓWNEGO INSPEKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA

Roman Jaworski

Warszawa, dnia 11 października 2010 r.

Znak: DliO-025/75/2010/eg

Pan Waldemar Kulaszka
Dolnośląski
Wojewódzki Inspektor
Ochrony Środowiska

Dotyczy: interpretacji wyników pomiaru hałasu.

Gracyny Panie Dyrektorko

W związku z pytaniem przekazanym pocztą elektroniczną w dniu 22 września 2010r. przez Pana Piotra Kapicę z WIOŚ we Wrocławiu dotyczącym interpretacji wyników pomiarów hałasu wyjaśniam co następuje.

W przypadku pomiarów hałasu wykonywanych zgodnie z Metodą referencyjną zawartą w załączniku Nr 6 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. Nr 206, poz. 1291), zgodnie z treścią zawartą w Części E pkt II. 3.:

- wartość wskaźnika $L_{Aeq D}$ lub $L_{Aeq N}$ przyjmowana jest jako ostateczny wynik badania hałasu, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w lit. b,
- w przypadku lokalizacji punktu pomiarowego przy elewacji budynku, w odległości od 0,5 do 2 m od zamkniętego lub uchylonego okna, wynik badania pomniejsza się o 3 dB.

Ponadto zgodnie z informacjami zawartymi w Części A powyższej Metodyki referencyjnej, wyznaczona wartość wskaźników $L_{Aeq D}$ oraz $L_{Aeq N}$ podawana jest wraz z wartością przedziałów niepewności rozszerzonej oszacowanej dla poziomu ufności 95% (U_{95}). Wynik pomiaru poziomu hałasu uzyskany przy zastosowaniu niniejszej metodyki referencyjnej uważa się za prawidłowy, jeśli wartość przedziału niepewności rozszerzonej U_{95} lub $+U_{95}$, jest mniejsza lub równa 2,7 dB.

Należy wyjaśnić, iż zgodnie z definicją zawartą w przewodniku Głównego Urzędu Miar „Wyrażanie niepewności pomiaru” niepewność pomiaru jest to parametr związany z wynikiem pomiaru, charakteryzujący rozrzut wartości, które można w uzasadniony sposób przypisać wielkości mierzonej. Zgodnie z powyższym przewodnikiem, niepewność pomiaru jest więc wyrażeniem faktu, że dla danej wielkości mierzonej i danego wyniku pomiaru tej wielkości mierzonej, istnieje nie jedna wartość, a nieskończenie wiele wartości rozproszonych wokół wyniku, które są zgodne z obserwacjami, danymi i znajomością praw natury, i które z różnym stopniem wiarygodności mogą zostać przypisane wielkości mierzonej.

W związku z powyższym, w przypadku pomiarów hałasu realizowanych zgodnie z powyższą metodyką referencyjną, uzyskana wartość wskaźnika $L_{Aeq D}$ lub $L_{Aeq N}$ przyjmowana jest jako ostateczny wynik badania hałasu, pod warunkiem że wartość przedziału niepewności rozszerzonej U_{95} lub $+U_{95}$, jest mniejsza lub równa 2,7 dB.

Należy dodać, iż powyższe stanowisko było również prezentowane na szkoleniach prowadzonych przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie, dla akustyków z wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska.

Tak uzyskaną wartość wskaźnika $L_{Aeq D}$ lub $L_{Aeq N}$ należy porównać z dopuszczalnym poziomem hałasu wyrażonym wskaźnikiem $L_{Aeq D}$ lub $L_{Aeq N}$, określonym w decyzji właściwego organu, w celu sprawdzenia czy występują przekroczenia, za które, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.) należy wymierzyć karę.

Należy dodać, iż w przypadku gdy stwierdzone przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu **jest mniejsze od 1 dB** decyzji ustalającej wymiar kary biegnącej nie wydaje się, gdyż zgodnie z aktualnym obwieszczeniem Ministra Środowiska z dnia 23 października 2009 r. w sprawie wysokości stawek kar za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu, na rok 2010 (M. P. Nr 69, poz. 893) jednostkowe stawki kar za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu określono dla wielkości przekroczenia od 1 dB.

Ustosunkowując się do pisma Departamentu Inspekcji i Orzecznictwa z dnia 18 kwietnia 2008 r. znak: DliO/025-104/08/em, niniejszym wyjaśniam, iż jest ono odpowiedzią na zapytanie dotyczące sposobu interpretacji przez IOŚ wyników pomiarów i badań emisji gazów, pyłów oraz ścieków do środowiska.

z powinienia

Z-ca GŁÓWNEGO INSPEKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA

mgr inż. Roman Jaworski

Do wiadomości:

1. Departament Monitoringu i Informacji o Środowisku w GIOŚ
2. Instytut Ochrony Środowiska
Zakład Akustyki Środowiska
01-692 Warszawa
ul. Kolektorska 4